17. Põhe fiska ajamine.

Üks leht mähib oma pöia ümber hoiab, nimi hoiab kohe „põhe fiskar" nimitada, kedа „putro" jõõrma viiab. Pudro kaus pandav nimmelt fidale ette, nimi ta kohi ümbre kausi kuittab, ja kui ei löövа, küsib: „Kor kuit?" „Ohi ehi!" ondav vastuse täiste hoolt, ja mindav mühinal pealtu, kuna „põhe fiska" tõsi tõsse pite tahan ajaop. Kui ta jõhtamisi kedagi kimmi taap, peab ka lõvefidas, tema ehemale löövа. —

18. Käkmine,

mida minu nättawalt egon paigan lõrte saan lõida oma. Põhe halgani piidawa kohegi õra käski, kuna ütt, poa võima piise mühtitedi, keeri ondap, orvata poor minutid aigа. Sis uidap käski julgemb ja kerelamb nimi nüüd algap õhmine; ker vaiga emme üles löidav, piab jällе õhjar löövа. —

19. Kündmine,

mida wanaft õüdsi mes pruugiti, peäsinete seen. Olli käski kopemada mõne peeru-pauga laadnu — sis hõisatsa tõise: „Tjüü, leppa! — eka löövа, wai nis pum neil ennegi kadawal olli, — kohe edasale luite murti, ja jüüdlane edasi moodul sidama naati, ja temaga trahwis kümneti. —

20. Luuri widamine,

olli ka wanaft õüdsi mes moodu, kon päitse kohko köideti, nimi ütt ja tõine kendole koole ajasi, ja nüüd konge niskmine, õüdsi tahi valgel aeal, kon mõnigi kendale liiga tegi, et kurmani mäletа sai. Mõni kelm widi ka tõise õüdsi tuleft üle, mille mes nahk käsi päält, nimi pää ja näge nartus sai. — Pääle selle om weel mõndagi wana ajaliisi löite mäng nimi toimetusi, — aga olgu neiist rüäkt. —

V. Laul.

Sisi oper umsni poige,
Sorapuidse sao all,
Kümnarpuidse künge all:
Juttu-ij-hopo, poeläft.
Laika naist — latpläft,
Kalge kor rohine raafe,
Kohe uti ninuse,
Lamba latse langekeise,
Kalge kor tsea tsõgeläft,
Tsea kõja purelaise.

(Sõppõüma valvaspuust).

VI. Pildid, ümitsest elust. —

1. Tee-kubija wõimus.

„Kuus olli tee pääle seatu, laotedu, kraavi puhastedu, fummens kuhu jäi tee pääle, tie herra tuleski õõtma. Ellu esa tulli kodo õra, ilma kubijalt küsimata ja nägemata. Kui tee-kubijar seda peraft õra kaotи, nihot ta ruttu meie poole, (sest et me lõuk kowwen es ole) ja lõuk õdua nurme pääle, kon meie oma elaga norjaste kewa koormat kimmi nadsime pandma, et kodo wija. Kui tee-kubijat meile mennu sai — kuhar ta kuormа ümber jõ and esale 5 kepi kuopi üle lõi, kuna mulle 13 ne aastasele noorikepe paar kõwa lõnge kinste, nimi meid mõlembid tigri poor natse ähwardusi nimi nõrisemisega õlma pihi tie pääle topasi ei, sõit saima, ja herra tuleski õõtma. Kewa koormа ja nurme pääle loodale, mida meie õõsel weel kodo weimе ja üles otime, sest et kunagi parembat aigu es laa, rühk perse, nimi pudo jaukha maija muretseda." —

Nii jutustap Põhi tala poig

Mihkli Ugur.

2. Tee kubija traksid.

„Ja eşanda es ole ka tee-kubijar kuri. Kui tie herra sõit, pideva nõin tie pääja, waeşe talupoja, tie weeren saima, küpsatsene peon, ja alandlikult pääga maani kumarden, kerа henda kõtiale mõõda saatma. Ent tee-kubijar sõit tie-herral, ratsale kohesegu taden, ka kübawäsene peon. Kui jõhtu et kongi tie jago mõnel kohi, ehk kraavi puhastamada, wai silla sõidmeda olema — tõmmati tie herraga üten töötja (mudogi ratsale) paarilt poolmeelt, tee-kubijar sõit samon maha, nimi kõeti tälle toga otta pääle katsa kümmend löökі. — Sel wiisil sai mõnigi tee-kubijar terwüsest sandi, kellel nii kupune suijatust (mutikest) jälgi sõeti, ehk kellel nii kõwa kõrwom (jõud) es ole, et teda ääri kanda.

Selleperaft nidi tee-kubijar ka wõega kuri olema, nimi kõrwa pääle kõik teatma, mis emmegi taheti ja nõuweti." —

Astawa sunga jutustanu

Mihkel Ugur.